

Sygn. akt OS

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: **Barbara Dubiel**

Ewa Piórecka - sprawozdawca

Jerzy Piskorski

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym (..) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 74¹, art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. jedn. Dz. U. z 2015r. poz. 507)

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie,
2. kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie.

Przewodniczący:

Barbara Dubiel

Członkowie:

Ewa Piórecka

Jerzy Piskorski

Uzasadnienie

W dniu (...) r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie skarga Pana (...) z dnia (...) r., w której skarżący zarzuca radcy prawnemu (...):

- nie poinformowania skarżącego o tym, że zabezpieczenie alimentów ustalone w dniu (...) r. w kwocie 300 zł, należy płacić co miesiąc, co spowodowało wszczęcie

postępowania egzekucyjnego i naraziło skarżącego na nieprzyjemności w pracy oraz konieczność zaciągnięcia kredytu na uregulowanie sumy należnej komornikowi,

- nie stawienia się na rozprawie w dniu (...) r. o wyznaczonej godzinie i pojawienie się dopiero pod koniec rozprawy przez co skarżący narażony został na ogromny stres.

Pan (...) podnosi, że radca prawny (...) będąc pełnomocnikiem skarżącego dopuściła się w swoim działaniu zaniedbań i uchybień.

Postanowieniem z dnia (...) r. sygn.akt RD (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie po przeprowadzeniu czynności sprawdzających odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi wniesionej przez p. (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na podstawie art. 305 § 1 w związku z art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 06 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 1997r Nr. 89, poz. 555, ze zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 507 ze zm.) wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Z treści przedstawionych przez strony dokumentów Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że postanowienie o zabezpieczeniu powództwa wydane zostało przez Sąd Rejonowy (...) w dniu (...) r., podczas gdy pełnomocnictwo od skarżącego radca prawny (...) otrzymała dopiero w dniu (...) r., a więc trzy tygodnie później.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego treść postanowienia z dnia (...) r., a w szczególności fragment dotyczący obowiązku płacenia na rzecz małoletniej córki kwoty po 300 zł. miesięcznie, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca, nie pozostawia wątpliwości, co do terminów i częstotliwości dokonywania wpłat, a tym samym powoływanie się w tym zakresie na zaniedbania pełnomocnika oraz obarczania go winą za działania komornika uznać należy za bezzasadne. Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego treść postanowienia jest na tyle czytelna, że nawet osoba nie posiadająca wykształcenia prawniczego, posługująca się w piśmie i mowie językiem polskim jest w stanie ją prawidłowo odczytać i zrozumieć. Nadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, że zarzut niniejszy jest tym bardziej niewiarygodny albowiem skarżący przesyłając mail-em radcy prawnemu w dniu (...) r. powyższe postanowienie wraz z uzasadnieniem nie formułował żadnych pytań odnośnie jego treści.

Odnosząc się do zarzutu spóźnienia się pełnomocnika (...) na rozprawę w dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w oparciu o wyjaśnienia radcy prawnego i przedstawione dokumenty i korespondencje mailową stwierdził, że faktycznie okoliczność taka miała miejsce, jednakże spóźnienie nastąpiło z przyczyn losowych i niezależnych od radcy prawnego tj. nagłego pogorszenia się stanu zdrowia jej 2-letniego dziecka. Pomimo to radca prawny (...), udała się do Sądu na wyznaczony termin i telefonicznie uprzedziła sekretariat V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich o możliwości spóźnienia. Nadto radca prawny przygotowała skarżącego do rozprawy przesyłając Panu (...) wiadomość z

sugerowanymi zagadnieniami do poruszenia na rozprawie, do których skarżący zastosował się, a ponadto wyraził zgodę na prowadzenie rozprawy pod nieobecność pełnomocnika. Zastępca Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że pomimo spóźnienia pełnomocnika na rozprawę - które co do zasady nie powinno mieć miejsca - interes reprezentowanej przez niego strony nie doznał uszczerbku, a wcześniejsze przygotowanie strony przez pełnomocnika oraz stadium procesu tj. uzupełniające wysłuchanie stron po ponownym otwarciu przewodu sądowego pozwalają przyjąć, że okoliczność ta nie wywołała negatywnych następstw dla reprezentowanej strony.

Uwadze Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie umknął ponadto fakt, że w okresie od (...) r. do (...) r. radca prawny (...) pozostawała w stałym kontakcie mailowym, telefonicznym ze skarżącym. Nadto radca prawny w celu umorzenia postępowania egzekucyjnego i anulowania zajęcia podjęła również działania w postępowaniu egzekucyjnym bez dodatkowego wynagrodzenia.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny (...), w zakresie zarzutów stawianych w skardze z dnia (...) r. nie dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego skarżący (...) w przypisanym terminie wniósł odwołanie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w którym stwierdził, że postanowienie jest niesłuszne, a uzasadnienie pomija ważne kwestie i jest stronnicze.

Pan (...) w odwołaniu podobnie jak w skardze powołał dwie sytuacje;

- pierwsza sytuacja odnosiła się do nie poinformowania przez radcę prawnego w sprawie o ustalenie ojcostwa i alimenty o konieczności comiesięcznego płacenia kwoty 300 zł. tytułem zabezpieczenia alimentów, czym doprowadziła do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, przez co radca prawny naraziła skarżącego i całą jego rodzinę na ogromny stres, straty moralne w miejscu pracy, a także znaczne koszty, tj. konieczność zaciągnięcia kredytu. Odwołujący stwierdził, że skarga została odrzucona albowiem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego powołał się na to, że w dniu (...) r. podpisane zostało pełnomocnictwo z radcą prawnym (...), a w dniu wydania postanowienia co do zabezpieczenia (...) r. radca prawny nie była jeszcze pełnomocnikiem strony. Odwołujący zaznaczył, że podczas pierwszego spotkania z radcą prawnym w dniu (...)r. zawarta została ustna umowa o reprezentowaniu w sądzie, co dla odwołującego było oczywiste, że od tej daty radca prawny (...) jest jego pełnomocnikiem i powinna poinformować o obowiązku płacenia zabezpieczenia alimentów do 15-go każdego miesiąca. Nadto odwołujący podnosi, że Rzecznik Dyscyplinarny pominął, fakt, że (...) zwróciła odsetki komornicze i koszty komornicze. Pani (...) zdawała sobie sprawę, że wszczęcie egzekucji komorniczej było błędem i zapewne z tego samego powodu wszelkie działania w postępowaniu egzekucyjnym radca prawny wykonywała bez dodatkowych opłat.

- Druga sytuacja odnosił się do spóźnienia przez radcę prawnego (...) w dniu (...)r. na wyznaczony termin rozprawy. Odwołujący zarzuca Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że w uzasadnieniu postanowienia zostało niewłaściwie stwierdzone, iż radca prawny telefonicznie uprzedziła sekretariat V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich o możliwości spóźnienia prosząc o możliwość opóźnienia wywołania rozprawy, podczas gdy radca prawny dzwoniła do sekretariatu Sądu dopiero 5 minut i 55 sekund po rozpoczęciu rozprawy.

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o nie budzące zastrzeżeń zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Ujawnieniu podlegają pozostające w aktach sprawy następujące dowody z dokumentów: / k. (...)/.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie w niniejszej sprawie nie jest zasadne, a zatem zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego należało utrzymać w mocy.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych.

Materiał dowodowy zebrany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w toku czynności sprawdzających został poddany wszechstronnej i prawidłowej ocenie, co w pełni uzasadnia postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie odwołania. Zgromadzone w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia aby działania radcy prawnego (...) zawierały znamiona deliktu dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie nie można przyjąć, że radca prawny wykonując swoje obowiązki naruszył zasady obowiązujące radców prawnych, w szczególności postanowienia zawarte w art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Przechodząc na płaszczyznę zarzutu odnośnie nie wyjaśnienia treści postanowienia z dnia (...)r. podniesionego przez skarżącego w odwołaniu w pierwszej kolejności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, że zgodnie z postanowieniem z dnia (...) w sprawie sygn. akt V RC (...) o ustalenie ojcostwa i alimenty – w przedmiocie zabezpieczenia powództwa, Sąd Rejonowy (...) w (...) V Wydział Rodziny i Nieletnich postanowił udzielić zabezpieczenia powództwa przez zobowiązanie (...) do płacenia tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki kwoty po 300 zł. miesięcznie, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi

odsetkami w razie uchybienia terminu w płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki dziecka, poczynając od dnia (...)r. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postanowienie niniejsze zostało sprecyzowane jasno i czytelnie, nie budzące żadnych wątpliwości. Sąd Rejonowy niniejszym postanowieniem zobowiązał odwołującego się do płacenia co miesiąc do 15-go każdego miesiąca po 300 zł. od dnia (...)r. Treść tego postanowienia jak słusznie stwierdził Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie pozostawia wątpliwości, co do terminów i częstotliwości dokonywanych wpłat, że postanowienie jest na tyle czytelne, że nawet osoba nie posiadająca wykształcenia prawniczego, jest w stanie treść postanowienia prawidłowo odczytać i zrozumieć. Nie sposób zgodzić się z zarzutem odwołującego, że radca prawny ponosi odpowiedzialność za to, że nie poinformowała go o obowiązku płacenia zabezpieczenia alimentów do 15-go każdego miesiąca. Odwołujący nie zgłaszał żadnych problemów, nie formułował żadnych pytań czy też wątpliwości co do treści tego postanowienia w dniu spotkania z radcą prawnym (...)r., w dniu (...)r. przesyłając powyższe postanowienie, jak i w dniu podpisania pełnomocnictwa (...)r. Nadto nie można przypisywać winy radcy prawnemu, jak sugeruje odwołujący dlatego, że radca prawny (...) bez dodatkowego wynagrodzenia, w ramach rozpoczętej współpracy zwróciła odsetki oraz koszty egzekucyjne i doprowadziła do natychmiastowego zakończenia postępowania egzekucyjnego, a tym samym zminimalizowała ujemne skutki finansowe odwołującego. Brak jest również podstaw do obarczania winą radcy prawnego za zaciągnięty przez p. (...) kredyt, który jak wynika z przedłożonej przez odwołującego umowy pożyczki, znacznie przewyższał wysokość zaległych alimentów, a więc nie był związany tylko z zadłużeniem zabezpieczenia alimentacyjnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego również bezpodstawny jest stawiany zarzut zaniedbania polegający na spóźnieniu się pełnomocnika (...) na rozprawę w dniu (...)r. Za usprawiedliwione należy uznać spóźnienie radcy prawnego na rozprawę, iż nastąpiło to z przyczyn losowych nie zależnych od radcy prawnego tj. z powodu złego samopoczucia jej dwuletniego wówczas dziecka i problemu natychmiastowego zapewnienie opieki w tym dniu. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za nie budzące wątpliwości wyjaśnienia radcy prawnego, iż niezwłocznie telefonicznie skontaktowała się z sekretariatem V Wydziału Rodzinnej i Nieletnich Sądu Rejonowego (...) w (...) i poinformowała o spóźnieniu, prosząc jednocześnie o możliwość opóźnienia wywołania sprawy gdyby rozprawa nie rozpoczęła się punktualnie lub też wyznaczenie krótkiej przerwy w rozprawie. Po przybyciu na rozprawę podjęła niezbędne czynności i spóźnienie radcy prawnego na rozprawę nie spowodowało żadnych negatywnych następstw dla odwołującego, a nadto podkreślić należy, że odwołujący był w stałym mail,owym kontakcie z radcą prawnym, był przygotowany przez radcę prawnego na posiedzenie Sądu, jak również wyraził zgodę na prowadzenie rozprawy pod nieobecność pełnomocnika. Tak więc zarzut braku należytej reprezentacji nie został przez odwołującego wykazany.

Podsumowując, stwierdzić należy, że zgromadzony materiał dowodowy sprawy, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie daje podstaw do przyjęcia, że radca prawny (...), jako pełnomocnik procesowy Pana (...), popełniła czyn skutkujący odpowiedzialnością

dyscyplinarną.

Mając powyższe na względzie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, postanowił jak w sentencji.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono jak w sentencji postanowienia zgodnie z 70⁶ ust. 1 i 2 powołanej ustawy o radcach prawnych.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w związku a art. 74¹ ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 507 z późn. zm.) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Barbara Dubiel

Ewa Piórecka

Jerzy Piskorski